

STJÓRNARTÍÐINDI B 82 – 1989

---

9. nóvember 1989

1119

Nr. 566

REGLUGERÐ

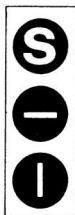
um breytingu á reglugerð um umferðarmerki og notkun þeirra,
nr. 341 5. júlí 1989.

1. gr.

a. 1. mgr. 29. gr. orðist svo:

Ljósmerki til að stjórna umferð skulu vera hringlaga og rauð, gul og græn að lit. Umferðarljós fyrir strætisvagna skulu þó vera hvít. Ef fleiri en eitt ljósmerki er notað á sama stað skulu ljósker vera í lóðréttri röð með rauðu ljósi efst en grænu neðst.

b. Við 10. mgr. 29. gr. bætist mynd.

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 84. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. nóvember 1989.

Óli Þ. Guðbjartsson.

Ólafur W. Stefánsson.

28. nóvember 1989

Nr. 567

REGLUGERÐ

um vigtun sjávarafla.

1. gr.

Skipstjóra fiskiskips er skylt að halda sjávarafla um borð í skipi sínu aðgreindum eftir tegundum. Ennfremur er honum skylt að láta löggiltan vigtarmann vigta hverja tegund sérstaklega á löggilta vigt í löndunarhöfn.

2. gr.

Allur óísaður afli skal veginn á hafnarvog í löndunarhöfn. Sé hafnarvog ekki í viðkomandi verstöð eða vigtun afla á hafnarvog verði ekki við komið án verulegs óhagræðis, er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að leyfa vigtun með öðrum hætti, enda mæli samráðsnefnd sbr. 8. gr. með því. Fiskaupandi skal sækja skriflega um undanþágu frá ákvæðum þessarar

greinar til hlutaðeigandi hafnarstjórnar og skal í umsókn nákvæm grein gerð fyrir því hvernig að vigtun skuli staðið. Hafnarstjórnir skulu senda allar umsóknir um undanþágur ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytisins.

3. gr.

Þegar ísuðum afla er landað er heimilt að vigta einungis hluta aflans. Því aðeins er úrtaksvigtun heimil að samráðsnefnd sbr. 8. gr. hafi tekið út og samþykkt framkvæmd vigtunar. Skal vigta a.m.k. 10/100 hluta hveggjar tegundar en þó getur vigtarmaður heimilað þegar um er að ræða afla úr einni veiðiferð sem er meiri en 100 tonn að einungis 5/100 hlutar aflans verði vegnir. Aflanum skal hvolfst úr ílátum, ís hreinsaður frá og fiskur úr hverju íláti veginn sérstaklega. Pungi hveggjar tegundar í farmi skal fundinn með því að margfalda fjölda íláta með meðalþunga sýna þeirrar tegundar.

4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. gr. er heimilt að vigta afla erlendis, enda verði aflinn seldur og veginn á uppboðsmörkuðum sem ráðuneytið hefir viðurkennt vigtunaraðferðir á. Að öðrum kosti gilda ákvæði 2. og 3. gr. um vigtun á afla sem seldur er óunninn á erlendan markað.

Sigli veiðiskip með eigin afla til sölu á markað erlendis, skal skipstjóri, strax er skipið hættir veiðum, senda veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytisins upplýsingar í símskeyti (telex eða telefaxi) þar sem tilgreint er magn hveggjar fisktegundar, eins nákvæmlega og unnt er. Jafnframt skal tilgreina umboðsmann, sölustað og áætlaðan söludag. Dreifist afli til fleiri söluaðila erlendis skal þess getið sérstaklega.

Útflytjandi óunnins afla skal, áður en afli er settur um borð í flutningatæki, tilkynna til veiðieftirlits sjávarútvegsráðuneytisins á þar til gerðu eyðublaði, er veiðieftirlit lætur í té, um útflutt aflamagn frá hverju einstöku fiskiskipi sundurliðað eftir tegundum. Sé afli skips fluttur út í fleirum en einum gámi, skal skila eyðublaði fyrir hvern gám.

Skipstjóri veiðiskips, sem landar afla erlendis og útflytjandi óunnins afla skulu tryggja að umboðsmenn eða kaupandi erlendis sendi samdægurs skýrslur til Fiskifélags Íslands um sölu afla erlendis þar sem tilgreint er endanlegt magn hveggjar fisktegundar og söluverð.

Flutningafyrirtækjum sem annast flutning á afla á erlendan markað er skylt að senda sjávarútvegsráðuneytinu farmskýrslur í því formi sem ráðuneytið óskar.

5. gr.

Skipstjórum frystiskipa og skipa, er vinna afla í salt, er skylt að koma til innlendrar hafnar við lok hveggjar veiðiferðar. Þá skulu þeir strax þegar veiðum er hætt tilkynna sjávarútvegsráðuneytinu um áætlað aflamagn skv. 2. mgr. 4. gr.

6. gr.

Teljast undirmálsfiskur að hluta utan kvóta skal honum haldið aðgreindum frá öðrum afla og veginn sérstaklega. Löggiltur vigtarmaður staðfestir skriflega hversu mikill undirmálsfiskur er í hverri veiðiferð. Til að staðfesting vigtarmanns verði tekin til greina þarf hún að berast sjávarútvegsráðuneytinu með kvótaskýrslum fyrir viðkomandi tímabil.

Allur hausður fiskur reiknast til kvóta.

Allur undirmálsfiskur seldur óunninn erlendis reiknast að fullu til kvóta.

7. gr.

Hafnaryfirvöld skulu hafa umsjón með að þeim reglum sem settar hafa verið um vigtun á hverjum löndunarstað sé framfylgt. Verði þau vör við að brotið sé gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skulu þau tilkynna slíkt til veiðieftirlits sjávarútvegsráðuneytisins.

8. gr.

Sérstök samráðsnefnd, skipuð einum fulltrúa tilnefndum af hafnarsambandinu og einum tilnefndum af samgönguráðherra, auk formanns sem skipaður er af sjávarútvegsráðherra án tilnefningar, skal fjalla um álit- og ágreiningsmál varðandi vigtun afla. Þá skal nefndin gera tillögur um fyrirkomulag vigtunar þar sem almennum reglum skv. 2. og 3. gr. verður ekki við komið.

9. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum, samkvæmt ákvæðum laga nr. 3, 8. janúar 1988, um stjórn fiskveiða 1988–1990. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Ráðuneytinu er ennfremur heimilt vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar, að svipta skip heimild til veiða í tiltekinn tíma, sbr. 3. mgr. 18. gr. laga nr. 3, 8. janúar 1988.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 3, 8. janúar 1988, um stjórn fiskveiða 1988–1990 og öðlast gildi 1. febrúar 1990. Frá sama tíma fellur úr gildi viðauki við reglugerð nr. 551, 29. desember 1988, um stjórn botnfiskveiða, nr. 259, 23. maí 1989.

Sjávarútvegsráðuneytið, 28. nóvember 1989.

Halldór Ásgrímsson.

Árni Kolbeinsson.

30. október 1989

AUGLÝSING

Nr. 568

um umferð í Mosfellsbæ.

Samkvæmt heimild í b-lið 2. mgr. 81. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, um það hvar umferð skuli hafa forgang, og að fenginni tillögu bæjarstjórnarinnar í Mosfellsbæ, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

Bæjarstjórninni er heimilt að setja upp eftirtalin umferðarmerki og breytist umferðarréttur í samræmi við það er merkin gefa til kynna:

1. Biðskyldumerki á götubotnlanga Reykjabyggðar 1–16, þar sem hann tengist inn á stofngötu Reykjabyggðar.
2. Biðskyldumerki á götubotnlanga Reykjabyggðar 17–37, þar sem hann tengist inn á stofngötu Reykjabyggðar.
3. Biðskyldumerki á götubotnlanga Reykjabyggðar 30–55, þar sem hann tengist inn á stofngötu Reykjabyggðar.
4. Biðskyldumerki á Lindarbyggð, þar sem hún tengist inn á Reykjaveg.
5. Biðskyldumerki á Krókabyggð, þar sem hún tengist inn á Lindarbyggð.
6. Biðskyldumerki á Krókabyggð, þar sem hún tengist inn á Dælustöðvarveg.
7. Biðskyldumerki á Furubyggð, þar sem hún tengist inn á Dælustöðvarveg.
8. Biðskyldumerki á Grenibbyggð, þar sem hún tengist inn á Dælustöðvarveg.
9. Biðskyldumerki á Bergholt, þar sem það tengist inn á Barrholt, í báða enda.
10. Biðskyldumerki á Barrholt, þar sem það tengist inn á Brattholt, í báða enda.
11. Biðskyldumerki á Völuteig, þar sem hann tengist inn á Reykjaveg.

Lögglustjórinn í Kjósarsýslu, 30. október 1989.

Már Pétursson.